

РЕШЕНИЕ

№ 11479

гр. София, 03.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разглежда дело номер **442** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Г. И. [ЕГН] от [населено място], общ. С., ул. „Х. Б.№ 8 срещу Решение № 5051/18.11.2024г. постановено по анд № 9908/2024г. на СРС, 130 състав, потвърждаващо Електронен фиш, серия К № 9053342 на СДВР, с който е наложена глоба в размер на 600 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал. 2 т.4 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДВП, във връзка с чл.21,ал.1 от ЗДВП.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на съдебно решение. Твърди се, че АТСС е било неизправно, а касаторът не е управлявал МПС със скорост над разрешената.Иска се отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФ. В съдебно заседание, касаторът- М. Г. И., редовно и своевременно призован, поддържа жалбата по изложените в същата аргументи, като настоява, че не е извършила нарушението,тъй като не е превишавала разрешената скорост. Ответникът по касация- СДВР, редовно уведомен по реда на чл. 138, ал.2 от АПК, не изпраща представител.От процесуалния представител на същия са постъпили писмени бележки, в които намира оспореното решение за правилно, а жалбата срещу него- за неоснователна.Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на СГП-прокурор П. изразява становище за неоснователност на

жалбата.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по следните съображения:

Непротиворечива е съдебната практика, че дейността по административно наказване по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията, а наказателното постановление, като резултат от упражнената дейност по административно наказване, представлява правораздавателен акт, който се издава по реда на ЗАНН и следва да отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание. Обжалването на наказателното постановление пред районния съд е продължение на административнонаказателното производство. С него се поставя началото на следващата, незадължителна фаза от неговото развитие, в която спорът следва да бъде решен от съда по същество. Съгласно чл. 63, ал. 1 и ал.2, ЗАНН районният съд в състав от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление или електронния фиш. С оглед правомощията на районния съд и правораздавателния характер на наказателното постановление, в съдебната практика трайно се приема, че при проверка на неговата законосъобразност районният съд има правомощия на въззивна инстанция, тоест при упражняване на правомощията си районният съд следва да реши спора по същество- **ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 8/ 16.09.2021Г. ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ - ОСС ОТ I И II КОЛЕГИЯ НА ВАС.** Съдът следва да оцени поотделно и в съвкупност, както събраните в хода на административнонаказателната преписка доказателства, така и тези събрани в хода на съдебното производство. Въз основа на доказателствата съдът, действащ като решаваща инстанция следва да формира свои собствени изводи за установената фактическа обстановка по делото. Въз основа на установените факти съдът следва да изложи конкретни мотиви дали фактите обуславят квалифицирането на деянието като нарушение описано в ЕФ.

В случая, районният съд е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. В решението липсват фактически и правни съображения и не е даден отговор на въпроса дали е налице повторност, а и в отклонение от задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН, районният съд не е събрал доказателства / и не е изложил съображения/ за влизане в сила на предходния електронен фиш серия К № 7240245 от 24.03.2023г.. Съгласно параграф 6, т. 33 от ДР на ЗДвП "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Съгласно чл. 64 от ЗАНН влизат в сила наказателните постановления, предупрежденията, резолюциите и електронните фишове, които: а) не подлежат на обжалване; б) не са били обжалвани в законния срок; в) са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда.

Също така, при потвърждаване на електронния фиш, както е сторено в случая,

районният съд е следвало да посочи и основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата. В това отношение обаче СРС не обсъдил възраженията по жалбата за годността на техническото средство и не е дал отговор на въпроса дали са спазени изискванията на Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, чл. 4, ал.1, ал.3 от същата.

Налице са още сериозни неясноти и противоречия в оспорения пред касационната инстанция съдебен акт. В решението на районния съд е записано – „Наложено наказание по вид и размер правилно е определено съответно на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП“, а същевременно, че касаторът, е превишил разрешената скорост с 33км/ч“. Посочената от СРС за приложима санкционна разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП гласи – „Водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване над 40 km/h - с глоба 600 лв.“. С обжалвания пред СРС електронен фиш обаче касаторът е бил санкциониран на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.2 т.4 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.182,ал.2,т.4 от ЗДвП гласи- „Водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 300 лв. „. Съгласно чл. 189 ал.4 ЗДвП - „Когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер...“. По съображения, че правилно била приложена санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП/ касаеща нарушение по превишение на скоростта над 40 km/h в населено място/ районният съд е потвърдил електронни фиш, с който е била приложена санкция по чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал. 2 т.4 от ЗДвП/ отнасяща се за превишение на разрешената скорост от 31 до 40 km/h в извън населено място и повторно по смисъла на параграф 6, т. 33 от ДР на ЗДвП/. Видно е, че е налице неяснота и вътрешно противоречие във фактическите и правни съображения на районния съд до степен на липса на мотиви.

Като краен резултат, решението на районния съд не убеждава, че е осъществена пълноценна съдебна проверка.Отсъствието на отговор на доводите на жалбоподателя също е липса на мотиви /формалното присъствие е равносилно на такова/, което съставлява нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните.Това рефлектира и върху правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, защото препятства възможността той да разбере със сигурност съдебната воля, за да може да я оспори по касационен ред.

С оглед на това ,Решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да изпълни задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН, да изложи и анализира фактическа обстановка, въз основа на какво приема за установен даден факт, с конкретни и ясни мотиви относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, и да се отговори на всеки един довод и възражение на страните.

В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноски в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 5051/18.11.2024г., постановено по анд № 9908/2024г. на СРС, 130 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.